

## Arrest

nr. 232 578 van 13 februari 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ  
Broustinlaan 88/1  
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Char Yaka (district Maidan Shahr, provincie Maidan Wardak) afkomstig te zijn. Uw vader was van Pashtoense origine, uw moeder was Tadzjiekse. U bent 63 of 64 jaar oud. U heeft uw middelbaar onderwijs afgemaakt en huwde toen u dertig jaar oud was. Uw vrouw en vijf minderjarige kinderen wonen momenteel nog in Maidan Wardak. Ook uw broers en zus zijn daar nog.*

*Kort na het aantreden van Karzai begon u als schoonmaker te werken in het gebouw van UNICEF in Kabul. U heeft dit werk meer dan drie jaar gedaan. Daarna bent u begonnen werken voor een transportbedrijf. U vervoerde goederen van de militaire basis in Bagram naar andere districten. De voedingswaren die u transporteerde waren bestemd voor buitenlandse soldaten. De Taliban vernamen dat u voor de buitenlanders werkte en kwamen naar uw dorp. Uw zoon Milad kon u nog verwittigen, waarna u kon vluchten. Tijdens uw vlucht brak u uw voet. U verbleef nog zeven maanden in het hospitaal in Maidan Shahr. In die periode woonde uw gezin op een ander adres, uit vrees voor de Taliban. Na uw ontslag uit het hospitaal werkte u nog een achttal maanden als chauffeur. U vervoerde voornamelijk landbouwproducten naar de provincie Nimroz. U leefde quasi in uw voertuig en had geen veilige plaats waar u kon verblijven. U meende dat het zo niet verder kon en besliste Afghanistan te verlaten.*

*U bent in 2016 weggegaan uit Afghanistan en reisde via Iran en Turkije naar Griekenland, waar u in de asielpprocedure terecht kwam. U kreeg de vluchtelingenstatus toegekend maar was ontevreden over de levensomstandigheden in Griekenland. Het was er onveilig, u had er slecht betaald werk, kreeg slechts een kleine uitkering en was bijgevolg afhankelijk van allerlei hulporganisaties. Bovendien had u een aanvraag ingediend om uw gezin te laten overkomen maar had u na vijf, zes of zeven maanden nog geen antwoord van de Griekse autoriteiten ontvangen. Een advocaat daar zei u dat uw gezin u daar nooit zou komen vervoegen. Om al deze redenen reisde u verder naar Griekenland en België. Op 25 juli 2019 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en diende u een verzoek om internationale bescherming in.*

*U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban wordt gevisieerd. U wil ook niet terugkeren naar Griekenland. Weliswaar kreeg u daar een beschermingsstatus, maar het is er onveilig, de economische situatie is niet goed en u meende dat de Griekse autoriteiten uw gezin nooit tot het grondgebied zouden toelaten.*

*Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), twee kaartjes in verband met uw werk voor de buitenlanders, een brief van een voormalige werkgever in Kabul.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden.*

*Op basis van uw verklaringen en van de documenten in uw administratieve dossier blijkt dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus verkreeg. U werd tevens in het bezit gesteld van een Griekse verblijfskaart die u zou hebben vernietigd.*

*Artikel 57/6 §3, 3° van de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die dergelijke bescherming al in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft gekregen, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij de vreemdeling elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij in deze lidstaat geen beroep meer kan doen op de bescherming die hem al werd toegekend wegens het bestaan van een gegronde vrees, of wegens een reëel risico op ernstige schade of onmenselijke of vernederende levensomstandigheden.*

*In casu brengt u geen elementen aan waaruit blijkt dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op ernstige schade.*

*U haalt aan dat u niet wilt teruggaan naar Griekenland omdat u daar de algemene veiligheid als ongunstig ervaren heeft (CGVS p. 11). U wilt in een land blijven waar u veilig bent en kan werken. In*

Griekenland zou dat geenszins het geval zijn geweest. Zo verwijst u naar vechtpartijen in het vluchtelingenkamp waar u verbleef, of in het Victoria Park waar u wel eens doorheen moest. Afghanen, Pakistanen en Arabieren zouden er geregeld hun conflicten beslechten (CGVS, p.10, 11). Gevraagd of u ooit betrokken geraakte bij dergelijke incidenten of er het slachtoffer van werd, blijkt dit evenwel niet het geval (CGVS, p.11). Ook als u verhaalt over een Griekse groepering die het op vluchtelingen zou hebben gemunt, kan uit uw relaas niet worden afgeleid dat men u ooit persoonlijk zou hebben gevisieerd. U zegt vooral verhalen over deze mensen te hebben gehoord, zelf heeft u die personen nooit gezien (CGVS, p.11). Elders geeft u wel aan dat mensensmokkelaars u ooit zouden hebben geslagen, echter dient te worden opgemerkt dat uit uw relaas niet blijkt dat u deze personen, die u ongeveer drie jaar geleden tot Griekenland begeleidden, nog zou moeten vrezen (CGVS, p.10).

Verder zegt u dat u niet in Griekenland kon blijven omdat u daar geen toekomst zag zonder uw familie. Met name het feit dat u meende dat de Griekse autoriteiten nooit zouden toestaan dat uw gezin u zou komen vervoegen, zou u hebben doen besluiten Griekenland te verlaten (CGVS, p.12). Echter geeft u wel aan dat u dergelijke procedure heeft opgestart maar dat u de uitkomst ervan niet afwachtte. Toen u van andere vluchtelingen en van een advocaat in Griekenland vernam dat gezinshereniging in de praktijk een onmogelijke zaak is, zou u de hoop hebben opgegeven, en dit al vijf, zes of zeven maanden na het indienen van uw aanvraag (CGVS, p.12). Alleszins kan uit uw relaas niet worden opgemaakt dat u alle rechtsmiddelen om uw familie naar Griekenland te laten overkomen hebt uitgeput, en lijkt het niet onlogisch dat dergelijke zaken inderdaad enige tijd in beslag kunnen nemen.

Wat betreft uw verwijzing naar uw persoonlijke situatie in Griekenland, dient te worden vastgesteld dat deze niet kan worden gelijkgesteld met een gegronde vrees of een reëel risico op ernstige schade, noch kon uit uw relaas worden opgemaakt dat u in Griekenland in een onmenselijke of vernederende situatie terecht kwam. Ten eerste toont u niet aan dat het voor u onmogelijk zou zijn om in Griekenland aan het werk te gaan. U bent weliswaar al op leeftijd, maar u verklaart een "sterk iemand" te zijn (CGVS, p.12), werkwilleg en "dynamisch" (CGVS, p.12). Zo gaf u aan dat u als chauffeur (liefst van een vorklift) aan het werk zou gaan. Echter is het niet eens zo raar dat dergelijke jobkansen in Griekenland niet meteen voorhanden was. Bovendien ging u geen werk zoeken in Athene maar zocht u uw geluk op de Griekse eilanden (CGVS, p.13), waar de industriële activiteit mogelijks toch beperkter is. Wat er ook van zij, u kon na verloop van tijd aan het werk in de landbouw (sinaasappelen), dit in dienst van Pakistanen die de zaak runden. Dat het werk te zwaar was (het regende volgens u te vaak) en dat u onderbetaald werd (CGVS, p.14), sluit niet uit dat u na verloop van tijd op zoek had kunnen gaan naar ander werk, tegen betere voorwaarden.

U heeft verder ook verklaard dat u niet de financiële middelen zou hebben gehad om een woning te betrekken. U was genoodzaakt in het opvangcentrum te blijven wonen, u ging ook dagelijks naar allerhande organisaties voor voedselbedeling en medicijnen. Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor uw penibele financiële situatie, blijkt anderzijds uit uw relaas toch ook dat u niet aan uw lot werd overgelaten. De Griekse autoriteiten lieten toe dat u voorlopig in het centrum kon blijven wonen (CGVS, p.12), u kreeg een bescheiden uitkering (CGVS, p.13), u kon ook taallessen volgen (CGVS, p.14) en u kon zich wenden tot verschillende adressen voor voedsel, kledij of medicijnen (CGVS, p.13). Dat Griekenland zoals geweten budgettaire problemen heeft, heeft de Griekse autoriteiten er niet van weerhouden om u ondanks alles bij te staan.

Het CGVS concludeert dat uw socio-economische toestand in Griekenland bezwaarlijk neerkomt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw situatie, stelt het CGVS wel vast dat u werd opgevangen, enigszins financieel ondersteund werd, medische verzorging kon krijgen en u zich indien nodig tot de voedselbedeling kon wenden. Daarnaast moet worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde redenen louter van sociaaleconomische aard zijn.

In dit opzicht verschilt uw situatie als persoon die al internationale bescherming geniet, bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft u binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Europese Unie zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met uw status.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale

*infrastructuren. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.*

*Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Griekenland, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.*

*Gelet op bovenstaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”*

*Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

*Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer in uw bezit hebben, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.*

*Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).*

*Onverminderd het voorgaande kunt u een aanvraag tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden beperkt werd.*

*Het document dat u neerlegde, met name uw taskara, verandert niets aan de bovenstaande vaststelling. Het kan hoogstens uw identiteit bewijzen, die hier niet ter discussie staat. De documenten in verband met uw professionele activiteiten in Afghanistan kunnen bovenstaande argumentatie evenmin weerleggen. U legt geen stukken neer waaruit zou blijken dat u zich niet in Griekenland kan vestigen.*

## C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet naar Afghanistan mag worden teruggeleid maar wel naar Griekenland dat u de vluchtelingenstatus toekende.”.*

### 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.3. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker internationale bescherming genoot in Griekenland. Verzoeker verkreeg de vluchtelingenstatus.

Verzoeker verwijst naar zijn persoonlijk wedervaren in Griekenland, citeert uit landeninformatie ter zake en stelt dat hij niet meer in staat is om te werken en de taal te leren.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 84-85 e.v.).

Verzoeker kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

In de bestreden beslissing wordt met betrekking verzoekers concrete situatie terecht en omstandig beschreven *“(…) U haalt aan dat u niet wilt teruggaan naar Griekenland omdat u daar de algemene veiligheid als ongunstig ervaren heeft (CGVS p. 11). U wilt in een land blijven waar u veilig bent en kan werken. In Griekenland zou dat geenszins het geval zijn geweest. Zo verwijst u naar vechtpartijen in het vluchtelingenkamp waar u verbleef, of in het Victoria Park waar u wel eens doorheen moest. Afghanen, Pakistanen en Arabieren zouden er geregeld hun conflicten beslechten (CGVS, p.10, 11). Gevraagd of*

*u ooit betrokken geraakte bij dergelijke incidenten of er het slachtoffer van werd, blijkt dit evenwel niet het geval (CGVS, p.11). Ook als u verhaalt over een Griekse groepering die het op vluchtelingen zou hebben gemunt, kan uit uw relaas niet worden afgeleid dat men u ooit persoonlijk zou hebben geïnterviewd. U zegt vooral verhalen over deze mensen te hebben gehoord, zelf heeft u die personen nooit gezien (CGVS, p.11). Elders geeft u wel aan dat mensensmokkelaars u ooit zouden hebben geslagen, echter dient te worden opgemerkt dat uit uw relaas niet blijkt dat u deze personen, die u ongeveer drie jaar geleden tot Griekenland begeleidden, nog zou moeten vrezen (CGVS, p.10).*

*Verder zegt u dat u niet in Griekenland kon blijven omdat u daar geen toekomst zag zonder uw familie. Met name het feit dat u meende dat de Griekse autoriteiten nooit zouden toestaan dat uw gezin u zou komen vervoegen, zou u hebben doen besluiten Griekenland te verlaten (CGVS, p.12). Echter geeft u wel aan dat u dergelijke procedure heeft opgestart maar dat u de uitkomst ervan niet afwachtte. Toen u van andere vluchtelingen en van een advocaat in Griekenland vernam dat gezinshereniging in de praktijk een onmogelijke zaak is, zou u de hoop hebben opgegeven, en dit al vijf, zes of zeven maanden na het indienen van uw aanvraag (CGVS, p.12). Alleszins kan uit uw relaas niet worden opgemaakt dat u alle rechtsmiddelen om uw familie naar Griekenland te laten overkomen hebt uitgeput, en lijkt het niet onlogisch dat dergelijke zaken inderdaad enige tijd in beslag kunnen nemen.*

*Wat betreft uw verwijzing naar uw persoonlijke situatie in Griekenland, dient te worden vastgesteld dat deze niet kan worden gelijkgesteld met een gegronde vrees of een reëel risico op ernstige schade, noch kon uit uw relaas worden opgemaakt dat u in Griekenland in een onmenselijke of vernederende situatie terecht kwam. Ten eerste toont u niet aan dat het voor u onmogelijk zou zijn om in Griekenland aan het werk te gaan. U bent weliswaar al op leeftijd, maar u verklaart een "sterk iemand" te zijn (CGVS, p.12), werkwilleg en "dynamisch" (CGVS, p.12). Zo gaf u aan dat u als chauffeur (liefst van een vorklift) aan het werk zou gaan. Echter is het niet eens zo raar dat dergelijke jobkansen in Griekenland niet meteen voorhanden was. Bovendien ging u geen werk zoeken in Athene maar zocht u uw geluk op de Griekse eilanden (CGVS, p.13), waar de industriële activiteit mogelijks toch beperkter is. Wat er ook van zij, u kon na verloop van tijd aan het werk in de landbouw (sinaasappelen), dit in dienst van Pakistanen die de zaak runden. Dat het werk te zwaar was (het regende volgens u te vaak) en dat u onderbetaald werd (CGVS, p.14), sluit niet uit dat u na verloop van tijd op zoek had kunnen gaan naar ander werk, tegen betere voorwaarden.*

*U heeft verder ook verklaard dat u niet de financiële middelen zou hebben gehad om een woning te betrekken. U was genoodzaakt in het opvangcentrum te blijven wonen, u ging ook dagelijks naar allerhande organisaties voor voedselbedeling en medicijnen. Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor uw penibele financiële situatie, blijkt anderzijds uit uw relaas toch ook dat u niet aan uw lot werd overgelaten. De Griekse autoriteiten lieten toe dat u voorlopig in het centrum kon blijven wonen (CGVS, p.12), u kreeg een bescheiden uitkering (CGVS, p.13), u kon ook taallessen volgen (CGVS, p.14) en u kon zich wenden tot verschillende adressen voor voedsel, kledij of medicijnen (CGVS, p.13). Dat Griekenland zoals geweten budgettaire problemen heeft, heeft de Griekse autoriteiten er niet van weerhouden om u ondanks alles bij te staan.(...)"*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het verwijzen naar algemene informatie, zonder een concreet verweer te ontwikkelen tegen de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing.

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar hij echter in gebreke blijft nu hij slechts op algemene wijze moeilijkheden inroept met betrekking tot de levensomstandigheden van internationaal beschermden in Griekenland. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft diens

persoonlijke situatie, mishandelingen heeft ondergaan of riskeert te ondergaan omwille van diens hoedanigheid als internationaal beschermd. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een geponde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker nog steeds niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade. De bewering dat hij niet in staat is om te werken of om de taal te leren, wordt door verzoeker met geen enkel concreet element aangetoond. In de loop van zijn asielprocedure maakte verzoeker hier overigens geen melding van. Verzoeker verklaarde overigens tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij in Griekenland ook heeft gewerkt (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Bovendien blijkt uit niets en verzoeker toont evenmin aan dat hij, om redenen voorzien in het Vluchtelingenverdrag, in Griekenland geen toegang zou hebben tot en gebruik zou kunnen maken van het aldaar aanwezige onderwijs. Verzoeker gaf zelfs tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan dat er opleidingen waren om de taal te leren (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14).

Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken.

In de mate verzoeker artikel 3 EVRM geschonden acht, benadrukt de Raad dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggesteerd, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan zijn status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Uit de gegevens vevat in het administratief dossier blijkt dat de basisrechten van verzoeker in Griekenland als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft. Verzoekers levensomstandigheden kan er niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Waar verzoeker nog doet gelden dat hij van oordeel is dat de wetgeving in Griekenland hem niet correct behandelt voor zover hij geen recht heeft op gezinshereniging, acht de Raad dergelijke wetskritiek, die betrekking heeft op de vigerende Griekse wetgeving, niet dienstig in het kader van voorliggend beroep. Verzoeker toont evenmin aan dat hij zijn eventuele kritieken ter zake niet kon doen gelden in Griekenland noch dat er hem daartoe geen effectieve beroepsmogelijkheid ter beschikking stond.

2.4. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar Griekenland wordt verleend ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.5. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.6. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF